advokatnævnet

DATO: 27.03.2025 **Sagsnr.2024-2174**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede], der repræsenterede [en klient] som modpart, har tilsidesat god advokatskik ved at gå videre, end berettigede hensyn til varetagelse af hans klients interesser tilsagde, herunder ved ikke at overholde inkassolovens § 10, ved at opkræve et forkert rentebeløb og ved at betinge en tilladelse til offentlig fremførelse af beskyttede musikværker af, at [klager] frafaldt en sag.

[Klager] har endvidere klaget over [indklagede]s inkassosalær på i alt 3.400 kr. inkl. moms.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 15. juli 2024.

Advokatnævnets delafgørelse:

Advokatnævnet har besluttet at afvise den del adfærdsklagen, som vedrører, om det rentebeløb på 1.139,22 kr., som [indklagede] ved e-mail af 5. juni 2024 opkrævede hos [klager], var forkert opgjort. Begrundelsen for afvisningen er, at en stillingtagen til renteberegningen, som der er uenighed om, forudsætter en bevisførelse, som ikke er egnet til at finde sted for Advokatnævnet og en stillingtagen til en del af sagens underliggende realitet.

Reglen om, at Advokatnævnet kan afvise sager, der efter deres beskaffenhed ikke kan påkendes af nævnet, står i § 10, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 1630 af 19. december 2024 om Advokatnævnets virksomhed ved behandling af klager over

advokater m.v.

Advokatnævnet behandler herefter den øvrige del af adfærdsklagen og salærklagen.

Sagsfremstilling:

[Indklagede] bistod [en klient] med en sag mod [klager], som drev [selskab A], vedrørende en sag om betaling for offentlig fremførelse af beskyttede musikværker.

Ved faktura af 1. januar 2024 opkrævede [klienten] et samlet beløb på 28.148,28 kr. hos [klager] for musiklicens i perioden fra den 1. januar til den 30. juni 2024.

Ved udeblivelsesdom af 30. januar 2024 pålagde [byretten] [klager] til [klienten] at betale 3.514,88 kr., som udgjorde restvederlag for 2. halvår af 2023 med tillæg af procesrenter, rykkergebyr på 100 kr., inkassogebyr på 100 kr. og kompensationsgebyr på 310 kr. samt sagsomkostninger på 2.325 kr., i alt 6.349,88 kr.

Ved brev af 12. marts 2024 til [klager] anmodede [indklagede] om betaling af i alt 6.553,12 kr. under henvisning til dommen af 30. januar 2024. Herudover skrev han bl.a.:

> ”Samtidig kan jeg oplyse, at jeg er blevet anmodet om at indkassere skyldigt restvederlag for perioden 1. halvår 2024:

Fakturanr. 3297664 kr.	*kr.*	*28.148,28*
Indbetaling 01-02-24	*kr.*	*-11.517,32*
Rykkergebyr	*kr.*	*100,00*
Kompensationsgebyr	kr.	310,00
Samlet i alt kr.	kr.	17.040,96

> Dette beløb skal være indbetalt til mit kontor senest 10 dage fra dato, idet jeg i modsat fald er instrueret om at indlede retsforfølgning, hvorved der må forventes påført yderligere omkostninger.
> […]
> *Det fremgår af* [klienten]s vilkår, at en eventuel meddelt tilladelse til at fremføre [klienten]s repertoire bortfalder umiddelbart og uden særskilt opsigelse, hvis betalingen i henhold til vilkårene udebliver efter forfaldstid."

I e-mail af 25. marts 2024 til [klager] anførte [indklagede] bl.a.:

> "Med henvisning til mail og mailbrev af 12. marts 2024 skal jeg hermed for en god ordens skyld bekræfte modtagelsen af indbetaling med kr. 6.553,12, hvormed der er sket indbetaling af det tidligere pådømte.
>
> I relation til vederlagsdelen for 1. halvår 2024 ses imidlertid ikke foretaget (rest)indbetaling hertil eller til [klienten], og hvorfor restudeståendet hermed formelt tages til inkasso.

Fakturanr. 3297664	*kr.*	*28.148,28*
Indbetaling 01-02-24	*kr.*	*-11.517,32*
Rykkergebyr	*kr.*	*100,00*
Inkassogebyr	*kr.*	*100,00*
Inkassoomkostninger	*kr.*	*2.125,00*
Kompensationsgebyr	kr.	310,00
Samlet i alt	kr.	19.265,96

> Der tages sædvanlig forbehold for evt. yderligere renter og omkostninger. Indbetaling skal ske senest 10 dage fra dags dato til vores klientkonto […]"

Ved kendelse af 4. juni 2024 fandt [byretten], at [klager] var forpligtet til at betale

det af [klienten] opkrævede beløb for første halvår af 2024. Henset til, at [klager] havde meddelt ikke at ville betale beløbet og tidligere havde undladt at betale vederlag, før der var truffet retlig afgørelse, fandt retten, at [klager]s adfærd nødvendiggjorde, at der blev nedlagt forbud mod, at [klager] kunne foretage offentlig fremførelse af beskyttede musikværker, medmindre der forudgående var indhentet samtykke fra [klienten] til fremførelsen. Retten pålagde samtidig [klager] inden 14 dage at betale 13.250 kr. i sagsomkostninger til [klienten].

Ved e-mail af 5. juni 2024 til [klager] skrev [indklagede] med henvisning til det nedlagte forbud bl.a., at der til det annoncerede [...]-arrangement [...] ikke måtte afspilles beskyttet musik. Derudover meddelte han bl.a., at tilladelsen tidligst ville blive givet, når der var sket fuld indbetaling af det udestående beløb, som blev opgjort således:

"Fakturanr. 3297664 (1. halvår 24)	*kr.*	*28.148,28*		
Renter fra 01-02-24 til d.d.	*kr.*	*1.139,22*		
Rykkergebyr(er)	*kr.*	*200,00*		
Inkassogebyr	*kr.*	*100,00*		
Kompensationsgebyr	*kr.*	*310,00*		
Inkassoomkostninger	kr.	3.400,00		
I alt			*kr.*	*33.297,50*
Indbetaling – [klienten] – *01-02-24*			*kr.*	*-11.517,32*
Forbudsomkostninger 04-06-24			kr.	13.250,00

Samlet i alt	kr. 35.030,18”

Den 6. juni 2024 pågik e-mailkorrespondance mellem [klager] og [indklagede], som bekræftede at have modtaget indbetaling af 35.030,18 kr. samme dato, og anførte bl.a.:

> ”Umiddelbart giver indbetalingen mig anledning til at tænke, at vi kan/bør afslutte forbudssagen derved, at jeg modtager en underskreven erklæring om, at hovedsagen (del. 2. sagen) kan frafaldes.
> […]
> Når erklæringen er modtaget retur i underskreven stand, og senest den 17. juni, jf. fristen for anlæggelse af hovedsagen (del 2. sagen), vil jeg meddele, at der på ny gives tilladelse til brug af ophavsretlig beskyttet musik.
>
> Manglende underskrivelse af erklæringen vil modsat betyde, at hovedsagen vil blive anlagt, hvilket i givet fald må forventes at medføre yderligere omkostninger mv.”

[Klager] spurgte, om det skulle forstås således, at hvis ikke hovedsagen blev frafaldet, ville [klienten] ikke tillade brugen af beskyttet musik. [Klager] bad om bl.a. en forklaring på, hvorfor der var opkrævet inkassoomkostninger, når [klienten] ikke havde sendt rykkere eller sendt sagen til inkasso, men i stedet havde anlagt en forbudssag. [indklagede] svarede bl.a.:

> ”Hvis hovedsagen ikke frafaldes, så skal der pligtmæssig ske anlæggelse af den supplerende retssag (hovedsagen), så tingene hænger lidt sammen, tænker jeg. Ved at frafalde anlæggelsen af hovedsagen/sag 2, samtidig med, at det tidligere udestående er blevet betalt, så anser jeg det ikke for nødvendigt at bibeholde og opretholde forbuddet mod brug af beskyttet musik.
>
> Hvis erklæringen ikke modtages, og hovedsagen skal anlægges, så kan jeg ikke se, at det nyligt nedlagte forbud i princippet skal bortfalde/aftales bortfaldet, ligesom jeg ikke tænker, at det vil være i vores interesse at give tilladelse til brug af beskyttet musik, hvis hovedsagen skal forfølges retsligt.
>
> I forhold til opgørelsen, herunder renterne og de takstmæssige inkassoomkostninger, så tager beregningen af renter (og inkassoomkostninger) udgangspunkt i det oprindelige fakturakrav med forfald den 31. januar 2024 og med fradrag af den tidligere a conto

> indbetaling til [klienten] *den 1. februar 2024 med kr. 11.517,32.* […]
>
> Varsel om inkasso fsva. fakturakravet blev sendt i min mail og mailbrev af 12. marts
> *2024* […], og selve krævebrev blev fremsendt ved mailen af 25. marts 2024 […].”

Ved e-mail af 17. juni 2024 anførte [indklagede] bl.a., at han på baggrund af den tidligere indbetaling og den modtagne erklæring på vegne af [klienten] kunne bekræfte, at [klager] igen havde tilladelse til at foretage offentlig fremførelse af beskyttede musikværker.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Adfærdsklagen

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at gå videre, end berettigede hensyn til varetagelse af hans klients interesser tilsagde, herunder ved ikke at overholde inkassolovens § 10 og ved at betinge en tilladelse til offentlig fremførelse af beskyttede musikværker af, at [klager] frafaldt en sag.

[Klager] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at den første meddelelse om inkasso fremkom ved e-mailbrev af 12. marts 2024, hvorved [indklagede] anførte bl.a., at han var blevet anmodet om at inkassere et skyldigt restvederlag på 16.630,96 kr., hvortil kom et rykkergebyr på 100 kr. og kompensationsgebyr på 310 kr. Dette er i strid med inkassolovens § 10, hvori tydeligt står skrevet, at der skal sendes en påkravsskrivelse med en frist på betaling inden 10 dage, før det må iværksættes andre foranstaltninger.

Endvidere har [klager] gjort gældende bl.a., at [indklagede] under sagens behandling for [byretten] undlod at oplyse dommeren om, at han også ville opkræve inkassoomkostninger, selvom disse reelt gik til dækning af advokatens generelle omkostninger til sagens førelse. Den 5. juni 2024, hvilket var dagen efter domsafsigelse, sendte [indklagede] en opgørelse til [klager] med opkrævning af rykker-, kompensations- og inkassogebyr samt inkassoomkostninger og renter.

Det er også gjort gældende, at grundlaget for at opretholde forbuddet bortfaldt den 6. juni 2024, hvor [klager] betalte det opkrævede beløb, men i e-mail af 6. juni 2024 skrev [indklagede], at [klienten]’s tilladelse til, at [klager] kunne afspille musik, afhang af, at [klager] frafaldt hovedsagen. Dette er at anse for afpresning,

idet [klager]s forretning er en danserestaurant/natklub, og uden musik må denne lukke. Dette var [indklagede] bekendt med, og han skrev specifikt i en e-mail af 5. juni 2024, at der ikke måtte spilles beskyttede musikværker under et annonceret arrangement den 6. juni 2024. Det var først den 17. juni 2024, at [indklagede] på vegne af [klienten] meddelte tilladelse til afspilning af musik, og derved har [indklagede] pådraget sig et erstatningsansvar for et krav, som kan opgøres til 296.285 kr.

Salærklagen

Advokatnævnet opfatter klagen således, at [klager] har påstået, at [indklagede]s inkassosalær på 3.400 kr. inkl. moms skal bortfalde, og har gentaget anbringenderne til støtte for adfærdsklagen.

Indklagede:

Adfærdsklagen

[Indklagede] har principalt påstået afvisning, subsidiært frifindelse, og har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at han ved brev af 12. marts 2024 til [klager] fremsendte gyldigt inkassovarsel efter inkassolovens § 10, og ved brev af 25. marts 2024 blev restkravet efter fakturaen af 1. januar 2024 taget til inkasso som følge af, at [klager] ikke betalte. Endvidere er det gjort gældende bl.a., at kravene var korrekt opgjorte, og at [indklagede] har iagttaget berettigede hensyn ved det tidligere retssags- og forbudsforløb, ligesom der ikke blev foretaget unødige retsskridt eller skete fremme af hans klients interesser på utilbørlig vis.

[Indklagede] har endvidere anført bl.a., at omkostningsberegningen blev foretaget automatisk af hans advokatkontors databasesystem, som samtidig flettede disse ind i de opgørelser, som blev sendt til [klager].

Salærklagen

[Indklagede] har principalt påstået afvisning, subsidiært godkendelse af salæret, og har til støtte herfor gentaget anbringenderne til støtte for frifindelsespåstanden.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Adfærdsklagen

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Varetagelsen af klientinteresser

Advokatnævnet finder efter en konkret vurdering, at [indklagede] ikke er gået videre, end berettigede hensyn til varetagelse af hans klients interesser tilsagde ved at betinge [klager]s offentlige fremførelse af beskyttede musikværker af, at [klager] frafaldt, at der skulle anlægges en hovedsag efter retsplejelovens § 425. Nævnet har herved lagt vægt på bl.a., at [indklagede] på vegne af [klienten] var berettiget til at forhandle om betingelserne for afgivelsen af dette samtykke.

Det kan ikke føre til et andet resultat, at [klager] måtte være afhængig af en musiklicens for at drive [selskab A], og at [klager] derved måtte have fundet sig nødsaget til at erklære, at [klienten] ikke skulle anlægge en hovedsag.

Advokatnævnet bemærker, at nævnet ikke har kompetence til at påkende, om at [indklagede] ved sin adfærd har pådraget sig et erstatningsansvar.

Inkasso

I forbindelse med en inkassosag påhviler det den advokat, der tager sagen til inkasso og i den forbindelse opkræver inkassoomkostninger, at påse, at inkassolovgivningens betingelser for opkrævning af inkassoomkostninger er opfyldt.

Det fremgår af inkassolovens § 10, at en inkassosag først må iværksættes, når der til skyldner er fremsendt en påkravsskrivelse med en frist på mindst 10 dage, inden for hvilken skyldneren kan indfri fordringen, uden at der foretages foranstaltninger, hvorved der påføres skyldneren yderligere omkostninger.

Bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2002 som blev ændret ved bekendtgørelse nr. 476 af 24. maj 2016 om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling fastsætter nærmere regler om bl.a. inkassoomkostninger. Dette var den gældende bekendtgørelse, da [indklagede] sendte e-mails af 25. marts og 5. juni 2024 til [klager] med opkrævning af bl.a. inkassosalær. Af bekendtgørelsens § 3, stk. 1, fremgår, at fordringshaveren kan kræve betaling af skyldner for det rimelige salærkrav, der er forbundet med, at fordringshaveren har anmodet en anden om at inddrive fordringen på sine vegne. Det gælder dog kun, hvis der forinden er sendt en rykkerskrivelse til skyldneren med angivelse af, at manglende

betaling inden en frist på 10 dage fra afsendelsen af rykkerskrivelsen vil kunne medføre, at der pålægges yderligere sagsomkostninger, og hvis det i øvrigt har været relevant at anmode den pågældende inkassator om at inddrive fordringen.

Nævnet finder, at det var relevant at overdrage fordringen til inkasso, idet der ikke skete betaling inden for fristen på 10 dage efter påkravet af 12. marts 2024.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] ved brev af 12. marts 2024 til [klager] behørigt har iagttaget inkassolovens § 10, stk. 1-3, og at [indklagede] herved ikke har tilsidesat god advokatskik ved at tage sagen om manglende betaling af faktura af 1. januar 2024 til inkasso. Nævnet har herved lagt vægt på bl.a., at det udtrykkeligt fremgår af brevet, at [indklagede] var blevet anmodet om at inkassere det udestående beløb, og at det på baggrund af det formulerede i brevet måtte stå [klager] klart, at [klager] ved inkassationen ville blive pålagt yderligere omkostninger.

Af bekendtgørelse nr. 601 af 12. juni 2002, som på tidspunktet for opkrævningen af inkassoomkostninger var ændret ved bekendtgørelse nr. 476 af 24. maj 2016 om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling § 3, stk. 2, fremgår, at inkassoomkostningerne ikke kan overstige det beløb, der er fastsat i bekendtgørelsens bilag 1. Af dette bilag fremgår, at der ved fordringer på mellem 10.001 kr. og 25.000 kr. maksimalt kan kræves inkassoomkostninger på 1.700 kr. ekskl. moms, svarende til 2.125 kr. inkl. moms.

Herefter finder Advokatnævnet, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved i e-mail af 5. juni 2024 at opkræve inkassoomkostninger på 3.400 kr. inkl. moms, idet dette beløb oversteg beløbsgrænsen på 2.125 kr. inkl. moms. Nævnet har herved lagt vægt på, at [klager] den 1. februar 2024 havde indbetalt 11.517,32 kr. inkl. moms af den af [klienten] udstedte faktura af 1. januar 2024 med et pålydende på 28.148,28 kr., hvorefter der til betaling udstod 16.630,96 kr. med tillæg af rykker- og kompensationsgebyrer.

Konklusion

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Salærklagen

Det fremgår af retsplejelovens § 146, stk. 1, at klager over vederlag, som en advokat har forlangt for sit arbejde, kan indbringes for Advokatnævnet af den, der har retlig interesse i at klage.

Beløbet på 3.400 kr. inkl. moms er opkrævet i henhold til rentelovens § 9 a, stk. 1, om inkassoomkostninger, hvoraf det fremgår, at en fordringshaver kan kræve, at skyldneren betaler fordringshaverens rimelige og relevante omkostninger ved udenretlig inddrivelse af fordringen, medmindre forsinkelsen med betalingen ikke beror på skyldnerens forhold.

Rentelovens § 9 a, stk. 1, er således udtryk for, at fordringshaveren kan pålægge skyldneren den udgift, som fordringshaveren i forbindelse med inddrivelsen har haft til f.eks. advokatbistand. Advokatnævnet har derfor i praksis anset skyldneren for at have retlig interesse i at klage over størrelsen af advokatens salær i det omfang, det har udmøntet sig i inkassoomkostninger, som er blevet pålagt skyldner.

Advokatnævnet realitetsbehandler derfor salærklagen indgivet af [klager].

Efter retsplejelovens § 126, stk. 2, må en advokat ikke kræve højere salær for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt. Det opkrævede salær skal ses i forhold til bl.a. sagens betydning og værdi for klienten, sagens udfald, arten og omfanget af det arbejde, advokaten har udført, og det med sagen forbundne ansvar.

Advokatnævnet bemærker, at [indklagede] ved brev af 12. marts 2024 sendte påkrav til [klager], og at [indklagede] ved e-mails af 25. marts og 5. juni 2024 atter rykkede for betaling og pålagde bl.a. inkassoomkostninger.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at den ovennævnte advokatbistand relaterer sig til inddrivelsen af fordringen, således at det er rimeligt at kræve et salær for udførelsen af opgaverne betalt som inkassoomkostninger efter rentelovens § 9 a, stk. 1. Af de grunde, som fremgår ad Advokatnævnets behandling af adfærdsklagen, finder nævnet dog, at det opkrævede salær på 3.400 kr. inkl. moms ikke kan anses for rimeligt, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2, og Advokatnævnet nedsætter derfor salæret til 2.125 kr. inkl. moms.

Herefter bestemmes:

En del af adfærdsklagen afvises, og [indklagede] pålægges i øvrigt en bøde til statskassen på 10.000 kr.

.

[Indklagede]s salær nedsættes til 2.125 kr. inkl. moms.

På nævnets vegne

Steen Mejer